Преюдициални въпроси

1. Следва ли клауза 5, точка 1 от Рамковото споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (CEEP), и приложено към Директива 1999/70/ЕО ([1]) на Съвета от 28 юни 1999 година, да се тълкува в смисъл, че не допуска прилагането на член 4, параграф 1, последно изречение и параграф 11 от Закон № 124 от 3 май 1999 г. за приемането на неотложни разпоредби в областта на училищния персонал (legge n. 124 disposizioni urgenti in materia di personale scolastico), който, като урежда възлагането на замествания за срок от една година на длъжностите, „които действително са свободни и незаети към 31 декември", предвижда, че това се извършва чрез замествания за срок от една година „в очакване на провеждането на конкурсни процедури за наемането на титулярни преподаватели", а това позволява да се използват срочни трудови договори, без да се посочват точни срокове за провеждане на конкурси и при условия, които не предвиждат право на обезщетение?

2. Организационните нужди на описаната по-горе италианска училищна система представляват ли обективни причини по смисъла на клауза 5, точка 1 от Директива 1999/70/ЕО от 28 юни 1999 г., обосноваващи съвместимостта на италианската правна уредба — която не предвижда право на обезщетение при наемането на училищен персонал на срочни договори — с правото на Европейския съюз?

([1]) Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (CEEP) (ОВ L 175, стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 129).

Преюдициално запитване, отправено от Bundespatentgericht (Германия) на 24 юли 2013 г. — Netto Marken Discount AG & Co. KG/Deutsches Patent- und Markenamt

(Дело C-420/13)

(2013/C 313/14)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundespatentgericht

Страни в главното производство

Жалбоподател: Netto Marken Discount AG & Co. KG

Ответник: Deutsches Patent- und Markenamt

Преюдициални въпроси

1. Следва ли член 2 от Директивата ([1]) да се тълкува в смисъл, че под „услуга" по тази разпоредба следва да се разбира и търговията на дребно с услуги?

2. При утвърдителен отговор на въпроса по точка 1,

   следва ли член 2 от Директивата да се тълкува в смисъл, че предоставяните от търговците на дребно услуги трябва да са също толкова конкретизирани що се отнася до тяхното съдържание, колкото и продаваните от търговеца на дребно стоки?

   а) За целите на конкретизирането на услугите достатъчно ли е да се посочи

      аа) единствено по общ начин областта, в която се предоставят услугите, или общи термини,

      бб) единствено класът (класовете), или

      вв) подробно всяка отделна услуга?

   б) При това положение вземат ли се предвид тези данни за целите на определянето на датата на заявката, или, в случай че са посочени общи термини или класове, е възможно да се извърши промяна или да се направят допълнения?

3. При утвърдителен отговор на въпроса по точка 1,

   следва ли член 2 от Директивата да се тълкува в смисъл, че обхватът на закрилата, предоставяна с марката за услуги в рамките на търговията на дребно с услуги, се разпростира и по отношение на предоставяните от самия търговец на дребно услуги?

([1]) Директива 2008/95/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките (ОВ L 299, стр. 25).

Преюдициално запитване, отправено от Bundespatentgericht (Германия) на 24 юли 2013 г. — Apple Inc./Deutsches Patent- und Markenamt

(Дело C-421/13)

(2013/C 313/15)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundespatentgericht

Страни в главното производство

Жалбоподател: Apple Inc.

Ответник: Deutsches Patent- und Markenamt

Преюдициални въпроси

1. Следва ли член 2 от Директивата ([1]) да се тълкува в смисъл, че възможността за закрила на „опаковката на стока" включва също и възможността за закрила на външния вид, в който се предоставя дадена услуга?

2. Следва ли членове 2 и 3 от Директивата да се тълкуват в смисъл, че знак, представящ външния вид, в който се предоставя дадена услуга, може да бъде регистриран като марка?

3. Следва ли член 2 от Директивата да се тълкува в смисъл, че изискването за графично представяне е изпълнено със самото представяне на рисунка, или е необходимо да се представи в допълнение и описание на външния вид или данни за абсолютните размери в дадени мерни единици или за относителните размери с данни за пропорциите?

4. Следва ли член 2 от Директивата да се тълкува в смисъл, че обхватът на закрилата, предоставяна с марката за услуги в рамките на търговията на дребно с услуги, се разпростира и по отношение на произвежданите от самия търговец на дребно стоки?

(1) Директива 2008/95/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките (ОВ L 299, стр. 25).

Преюдициално запитване, отправено от Consiglio di Stato (Италия) на 26 юли 2013 г. — Ministero dell'Economia e delle Finanze и AAMS/Yesmoke Tobacco

(Дело C-428/13)

(2013/C 313/16)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Amministrazione Autonoma dei Monopoli di Stato (AAMS)

Ответник: Yesmoke Tobacco SpA

Преюдициален въпрос

Съвместима ли е с разпоредбите на член 8, параграф 2 от Директива 95/59/ЕО (1) от 27 декември 1995 година и член 7, параграф 2 от Директива 2011/64/ЕС (2) от 21 юни 2011 г., които предвиждат съответно, че пропорционалната ставка и ставката ad valorem, както и размера на специфичния акциз … „трябва да бъдат еднакви за всички цигари", национална правна уредба като член 39 octies, четвърта алинея от Законодателен декрет № 504 от 26 октомври 1995 г., (изменен с член 55, алинея 2-bis, буква. [c)] от Законодателен декрет № 78 от 31 май 2010 г., преобразуван с изменения в Закон № 122 от 30 юли 2010 г.), който предвижда, че дължимият акциз за цигарите с продажна цена за потребителите по-ниска от тази на цигарите от най-търсената ценова категория е в размер на 115 % от основния размер, определяйки по този начин акциз с твърдо определена специфична минимална ставка за цигарите с по-ниска продажна цена, а не минимален размер на акциза за цигарите от всички ценови категории, както допускат член 16, параграф 7 от посочената Директива 95/59/ЕО и член 14, параграф 2 от посочената Директива 2011/64/ЕС?

(1) Директива 95/59/ЕО на Съвета от 27 ноември 1995 година относно данъците, различни от данъка върху оборота, които оказват влияние върху потреблението на тютюневи изделия (ОВ L 291, стр. 40, Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 2, стр. 5).

(2) Директива 2011/64/ЕС на Съвета от 21 юни 2011 година относно структурата и ставките на акциза върху обработен тютюн (ОВ L 176, стр. 24).

Жалба, подадена на 1 август 2013 г. от Европейската комисия срещу решението, постановено от Общия съд (първи състав) на 17 май 2013 г. по дело T-146/09, Parker ITR и Parker-Hannifin/Комисия

(Дело C-434/13 P)

(2013/C 313/17)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: S. Noë, V. Bottka, R. Sauer)

Други страни в производството: Parker ITR Srl, Parker-Hannifin Corp.

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

— да отмени съдебното решение в частта, в която се отменя решението и се изменя размерът на глобата,

— да отхвърли изцяло жалбата пред Общия съд,

— да осъди жалбоподателите в производството пред Общия съд да заплатят съдебните разноски във връзка с настоящото производство и с това пред Общия съд.

Правни основания и основни доводи

Комисията посочва две основания за обжалване и моли да се отмени съдебното решение в частта, в която се отменя решението по дело COMP/39.406 — Морски маркучи и се изменя размерът на глобата.